

[Rager.]

Krags Tale, at det ærede Medlem mente, at dette skyldtes en bøjelig og forstaaende Opposition, en Opposition, der skulde være langt bedre end den Opposition, som det i 1927 siddende Ministerium raadede over. Nu kan man jo se hver Ting fra to Sider, og jeg er ellers mere vant til at høre Oppositionen udtale sig om, at det er Regeringen, der skal have Førerskabet. Det er i hvert Fald ud over Regeringens i Oppositionens Øjne syndige Hoved, at alle Bebrejdelser øses. Jeg vil derfor gerne denne Gang prøve paa at gaa ind paa det Synspunkt, som ellers plejer at være Oppositionens, og udtale min Kompliment til den højtærede Socialminister og Regeringen, fordi den bedre end den Regering, der stod i 1927, har formaaet at bøje Villierne sammen. Det er lykkedes Regeringen, hovedsagelig ad saglig Vej, at overbevise Oppositionen om, at vi ved denne Lov kommer et Skridt frem. Det ærede Medlem Hr. Krag har endda i Dag indrømmet, at den Arbejdsløshedslov, vi nu faar, er bedre end den, som det ærede Medlem som Minister selv var med til at give i 1927. Men da vi nu ellers staar ved Arbejdets Slutning, skal jeg ikke fremkalde nogen Diskussion, men kun komme med disse Bemærkninger, som ligger saa nær overfor det ærede Medlem Hr. Krags Indledningsbemærkninger.

Ellers er jo de forskellige Spørgsmaal, som særlig karakteriserer det Forlig, der her er sluttet, behandlet af tidligere Talere. Overordentlig sagligt har særlig det ærede Medlem Hr. Christmas Møller behandlet Spørgsmaalet om Tilskuddene til de saakaldte højere Aarsindtægter, hvormed man mener Aarsindtægter paa 3 000 Kr. og derover. Det er jo saa overordentlig rigtigt, at disse Tilskud betyder økonomisk intet, idet der af det offentlige Tilskud kun gaar to Procent hertil, men det betyder saa overordentlig meget for hele Systemets Opbygning. Der er stillet Underændringsforslag med Hensyn til dette Punkt af Skalaen, og naar jeg skal advare imod at stemme for dette Underændringsforslag, er det naturligt, at man leder efter Motiveringen for det. Jeg kan kun finde, at der kan være to virkelige Motiveringer, enten den, at de paagældende, der har stillet dem, ikke har faaet den rette Opfattelse af hele Systemet

og forstaaet Nerven i det, eller ogsaa den, at man i Virkeligheden er en Modstander af enhver Lovgivning paa dette Omraade. I det første Tilfælde er der vel Mulighed for en Retledning endnu i sidste Øjeblik, men er den ikke kommet ved det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser, tror jeg ikke, den kommer. I det sidste Tilfælde forekommer det mig, at det vilde være rigtigere og mere præcist, om man i Stedet for indstillede Lovforslaget til Forkastelse. Derigennem havde man i Virkeligheden præciseret den Stilling, man indtager overfor en Lovgivning af denne Art. Naturligvis kunde der være den tredje Mulighed, at Cirklerne oppe i Egnene omkring Aalborg og Nørresundby spillede ind.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet til § 18, og hvori der fastsættes visse Regler, hvorefter det tilladte Maksimumsbeløb for Dagpengene skal varieres i nogen Grad efter forskellige Priser paa Levnedsmidler og andre Ting, skal jeg sige, at dette synes jeg i og for sig ikke betyder noget, man behøver at have Betænkelighed ved, men nærmest en Forbedring. For det første er det jo saaledes, at det vil være naturligt, om det tilladte Maksimumsbeløb gaar ned, hvis alle Livsfornödenheder bliver billigere. Paa lignende Maade vil det komme til at gaa op, hvis vi skulde faa en Prisstigning. Men som Forholdene ligger i Øjeblikket, betyder det ikke nogen øjeblikkelig Ændring af Dagpengenes Maksimumsbeløb. I øvrigt — og det er der ogsaa al Grund til at mærke sig — er der af samtlige Arbejdsløshedskasser i Øjeblikket kun 7, der som almindelig Regel udbetaler Dagpengenes Maksimumsbeløb til arbejdsløse. Der er forskellige Kasser, der har det som en højere Grænse for Anciennet o. s. v., men kun 7 udbetaler det straks, og den Arbejdsløshedskasse, som i og for sig maa kunne paaregne overordentlig megen Interesse i denne Forbindelse, nemlig Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, kender i Øjeblikket ikke en højere Dagpengesats end 3 Kr. Derfor mener jeg ikke, at der har været nogen Grund til at have Betænkelighed overfor det Ændringsforslag, der er stillet paa dette Punkt.

Den Henstilling, der i Betænkningen rettes til Ministeren om, at 1½ Mill. Kr. eftergives Kasser, der har stor Gæld, kan jeg kun anse for særdeles betimelig. Det